

Glas Malog Puka

== GLASILO ORGANIZOVANIH RADNIKA. ==

Izlazi svakog petka - Godišnja cijena za zemlju poštom K 3, Van države 4 K - Pojedini broj 4 pare - Pisma se šalju na urednika D. Glumca, štamparskog radnika Šibenik - Rukopisi se ne vraćaju, a neplaćena pisma ne primaju se.

Nakladnik, izdavaatelj i odgovorni urednik V. Baranović - Tiskarnica I. Sflaglinatz

Poslovni broj Pr. VI. 6/8-2.

U Ime Njegova Veličanstva Cara!

C. K. Okružni Sud u Šibeniku, kao nadležni Sud u tiskovnim poslovima rješavajući o predlogu 31 Oktobra 1908. posl. br. 55 6/8-2 c. k. Državnog Odvjetništva u Šibeniku, u nejavnoj sjednici sudio je:

1. Sadržaj novine pod naslovom „Oficirskog teškog posla“ koji počinje tim riječima i svršava riječima „za radnike“ tiskane na IV. strani, II. stupcu periodičnog časopisa „Glas Maloga Puka“ Br. 4 koji je objelodanjen dne 30. listopada t. g. tiskom štamparije I. Sflaglinatz-a, pod odgovornim uredništvom I. Gojanovića, sačinjava prestupak predviđen u §. 300 i Članak IV. Zakona 17 decembra 1862. Br. 8 god, 63 D. Z. L.

2. Potvrđuje se obavljena zapljena.

3. Zabranjuje se daljnje raspaćanje zapljenjenog članka.

4. Određuje se uništenje zapljenjenih primjeraka i onih što bi se još mogli zapljeniti, ter rastavljenje dotičnog štamparskog sloga i objelodanjenje presude u nastojnom broju istog časopisa na prvoj strani.

RAZLOZI:

U gorinavedenom članku stjecaju se svi znaci i obilježja prestupka predviđena u §. 300 K. Z. proti vojničkom častničkom skupu u obće, ili barem proti oficirskom skupu. Šibenske posade bez razlike osoba, po tom proti samostalnom odjelu državne Vojske (Čl. IV. Zak. 17. prosinca 1862. Br. 8 god. 63 D. Z. L.).

S toga po §§. 36 i 37 Zak. o stampi i po §§. 485, 486 i 493 K. P. presudjeno je kao gori.

C. K. Okružnog Sudište odio VI. Šibenik 1. studenoga 1908.

Silobrčić.

Izbori su svršeni!

Što su razni „domoljubi“ pretresali u svojim glavinama i o čemu su razmišljali to je svršeno i odvaljen je teret, koji ih je tištio.

Oni, koji pomoću vlade i njezinom milosti postadoše „narodni“ zastupnici na sva usta blebeću, da je narod progovorio, da je narod rekao svoju, da je narod shvatio rad tih pojedinaca itd., itd. Ti niski ljudi imaju slobode, imaju obraza poslije svih onih bezakonja, koja su se prilikom izbora očitovala govoriti, da je narod rekao svoju; oni se ne stide za ledja narodna sakrivati. Farizeji i dušmani na očigled narodnoga protivljenja tako govore i ne oblijeva ih stid ni crvenilo.

Glavno, što su ta gospoda težila i za čim su pod firmom narodne borbe išla jest, da se dočepaju položaja i jasala, a to drukčije rečeno, da se ustoliče u sedlu na narodim plećima. Privatne lične koristi na niski način sakrivaju pod firmom narodne borbe i zamotavaju ih u narodno djevičansko ruho.

Pokvarene mješine preko sve žalosne slike, preko svega teškog bremena narodnog života, koje im se svakim danom pred očima očituje, nemaju ni najmanje samilosti, već okrutno, po-

hlepno srce njihovo nastoji, da i ono što je još sačuvano preotme sebi, što se vidi iz jezuitske njihove pisanije po svojim plaćeničkim novinama, samo da narodu bace pijesak u oči i da ga zaslijepe medenim obećanjima kao: Velikom Hrvatskom, ujedinjenom, zastavom, vjerom, bogom, domovinom.

Žalosno je što naš narod ne uvidja odurne igre njihove, već pod firmom za domovinu, za vjeru, za ujedinjenu i Veliku Hrvatsku, dade se od raznih političkih špekulanata na uzici za nos voditi i tako im džepove puniti po metodi najvećeg živućeg (židova) D-r Franka iz Zagreba, koji kad je došao u Zagreb donese gaće na štapu, a sad pomoću tih istih obmanjivanja i planova, koje je krojio s bečkim ministrima o budućoj Velikoj Hrvatskoj, te pomoću zavedene rulje te lića, posjeduje nekoliko kuća, a njegovi sinovi sami advokati. To je u slavu domovine!

Izbori su prošli i kako sami izabranici javno priznaju oni su se „žrtvovali“, ali su se i koristili. To je tačno! To je fakat! Do samih izbora bilo je razmišljanja, bilo je i kupovanja. Ali danas znaju gospoda da im je trošak i „trud“ povraćen, da su im za njihov glas u ime naroda osigurani žuti cekini iz vladine blagajne, a s narodnih ledja. Sa zadovoljstvom trljaju se ruke osobito onih, koji tek po prvi put dolaze do tih prilika, gdje će im se zablještitu oči od sjaja suhog zlata.

I mi smo za vjeru, i mi smo za domovinu, ali ne na način naših političara, već iskreno, otvoreno. Svak neka vjeruje što hoće, u što hoće, nama je pravo, jer smo braća; mila nam je naša domovina, naša narodnost, ali ni tudje ne želimo i nedamo pregaziti i mi smo prvi, koji ćemo na obranu svoje i na obranu tudje u tom stati, jer hoćemo bratstvo, slogu i mir. Mi nećemo da svoju domovinu na štetu drugoga širimo, kao što to naši i tudji kapitlisti žele. To je volja narodna, a to je i garancija za pravilan narodni napredak.

A mogu li oni, koji danas vedre i oblače tako raditi, mogu li oni nepristrani biti i mogu li oni zdravu narodnu politiku voditi? Ne, ne mogu! Njima je jedini cilj da prošire svoja tržišta i pijace, i, bez obzira na čiji račun, tu svoje proizvode izvoziti i prodavati i tako narod na isti način kao i nas, svoju braću, svoje sugrađane — izrabljivati.

I baš radi tog, mi ne smijemo spavati, ako hoćemo da sačuvamo svoju domovinu i svoju narodnost, već se moramo žilavo boriti, da do svojih prava dodjemo, da u državna tijela — sabore — svoje drugove šaljemo, koji će na tim mjestima znati braniti i nas i naše drugove po drugim zemljama. Današnji zastupnici to ne mogu, oni u tom nemaju interesa, jer oni nijesu izraz narodne volje, već izraz kapitala, koji sva politička prava u ovoj zemlji sam u rukama ima, a za koji smo mi, radni narod, obvezani i najveće žrtve doprinostiti, da se on poštuje.

Pa kad vidimo to, kad vidimo nesposobnost kapitalističku u vodjenju narodnih poslova u potpunom smislu, kad shvatimo njihove, a posebno narodne interese, tad nam ne preostaje drugo, nego borba za potpuna narodna prava, za narodnu samoodluku.

I s tog mi moramo poći u neustrašivu i već započetu borbu za *za opće izbornu pravo*, jer će samo onda narod doći do mogućnosti da preko svojih ljudi — poslanika — reče svoju, a ta će ići proti kapitala i izrabljivača, jer će oni ostati u manjini, a narodna većina, koja je danas bespravna doći će na snagu i voditi svoju sudbinu, a štreberima, birokratama i narodnim varalicama staće se na taj način na put i njihovoj samovolji učiniti kraj — smrtni udarac.

Današnji vlastodršci, koji su u velikoj manjini, znaju to vrlo dobro, da je onog časa, kad narod osvoji svoje pravo i kad bude potpuno svjestan, njima odzvonilo i s tog narodu njegova prava nedadu. I poslanici, koji su netom izabrani znaju, da su voljom kapitala na te položaje došli; znaju da su obvezani kapital zastupati, a protiv bespravnoga naroda raditi i zato neće, ne mogu ne smiju narodu njegova prava dati.

Pa šta preostaje nama, bespravnima? Jedini odgovor jest, da naglašenu i započetu borbu moramo u potpunom smislu uporno voditi e bi pokazali gg. „narodnim“ zastupnicima i onima, koji narodnu sudbinu u rukama imaju, da nijesmo više voljni o njihovoj ruci igračkom ostati, već da smo dorasli da budemo punopravni građani.

Političkim špekulantima s druge strane moramo doviknuti, da su nam dosta obećavali i da je čas da se na rad predje. Demokratska ideja, koju ispovjedaju naše gradjanske stranke ostala je mrtva, a sada je nadošao čas, da je ostvore, ako ozbiljno žele. Radni narod potpomoći će u tom svaku stranku, da narodu zadata obećanja ispuni. No demokratizam gradjanskih stranaka u sjajnom svjetlu crta nam povjest i slušajući nju obuhvatanas strah, da će se ta obećanja — izjaloviti. Dosadašnji njihov rad govori nam, da će se naše sumnje obistiniti. Mi se za to na nikoga ne smi-

jemo obazirati, već u svom radu moramo naprijed ići. A narod će onda uviditi to zasljepljivanje.

Izbori su prošli i sve je u redu. Gradjanske stranke obuhvata drijem i nijedna ne može naći ni riječi, da se nepravedni izborni sistem izmijeni te jedini mi ostajemo na polju borbe i podižemo svoj glas za temeljna prava narodna.

Borba je početa i malaksati nećemo, a svaka pomoć sa strane naših gradjanskih stranaka dobro će nam doći. Pozvani smo da zajednički ustalasamo cijelu Dalmaciju e bi vlastodršci zadrhtali pred gromkim glasom narodnim.

Radni Narode, spremaj se i neka nam lozinka bude: **van s općim, jednakim, izravnim i tajnim pravom glasa za pokrajinski sabor! Dolje s privilegijama!**

— mac.

„RESURREZIONE“. *)

La distinta Compagnia di Luisa Lambertini, che da varie sere agisce nel nostro teatro, ci fece gustare, fra altre rinomate produzioni del teatro moderno, anche la „Resurrezione“ del sommo scrittore Conte Leone Tolstoj. Non c'intratteremo qui di critica, o a trattare direttamente del lavoro: troppo piccini a tanta magnificenza! Noi, poveri operai, ci limiteremo a poche parole, ciò che il nostro cuore, l'intelligenza nostra di meglio ci suggeriscono a detrarre di buono da questo lavoro a giovamento dell'umanità sofferente e a scapito degli oppressori e mistificatori della giustizia e della libertà.

Da questo capolavoro eminentemente umanitario, ove da ogni sua pagina emana bontà, giustizia e verità, donde scaturiscono scintille di vero amore, di vera perfezione umana, risulta e riassume tutte le iniquità e infamie che la società, mercè la legge che la rappresenta, commette e chi sa fin quando ancor potrà commettere. Il regime di questa società, e che in questo capolavoro con rara maestria emerge, è tale da propagare e infettare, anzichè localizzare e purificare, il vizio, l'ignominia, l'abbiezione di tutti quelli che, deboli, scevri d'infamia, nobili di cuore, non hanno forza, mezzi e coraggio di respingere tanto male, ma vi cadono e s'imbrattano. Non arrestare l'infelice al primo fallo, alla prima colpa, escogitando mezzi più sani e umanitari, ma spingere vieppiù il noviziato nel baratro del male e dell'infamia, questa l'opera pietosa della società! Il carcere colle sue brutture, e quello di Russa precipuamente; la Siberia, questo antro di ogni sofferenza e degenerazione umana; l'abbandono e la spinta anzi del popolo alla fame, alla miseria, quindi alla prostituzione, sono tutto coefficienti e mezzi impulsivi, strumenti funesti, che — spingendo fino al delitto — cooperano al dolore, all'afflizione della società e alla sua rovina fisica, morale e materiale.

I tre atti di questo lavoro di concetto psicologico, che il pensatore profondo, il filosofo per eccellenza seppe ad arte far risaltare, fanno, tra altre brutture, intravedere la discesa vergognosa d'un infelice, che per la prima volta, causa un principe miserabile, precipita. Prostituta più abietta, corrotta fino alle midolla, scende ancor fino al delitto. Si avverte e apprende da questi

*) Tralasciato, per esuberanza di materia, dal preced. numero.

tre atti che il male, l'orrore di questo pervertimento partono non già dal popolo — sempre buono e mansueti — ma da sfere più alte, dall'autocrazia e dai burattini burocratici, da coloro i quali tengono le redini del movimento sociale, che governano a loro talento, come meglio si conviene alla loro cupidigia, alla bramosia di grandezza, all'ambizione e alla loro rettitudine menzognera. Tenere il popolo avvinto nella schiavitù ignobile, nell'oscurantismo brutale, nell'inscienza vergognosa, ecco ciò che a questi parassiti dell'uomo, a questi falsari della società conviene e conveniva meglio un decennio fa. La fiaccola del progresso e della libertà individuale, che va estendendosi ognor più, scemò però queste prerogative e privilegi di pochi; distribui equità e benessere nelle classi sociali più sfruttate e abbandonate; mise un pò d'ordine o almeno di giustizia, di quella giustizia che il solo popolo aspira, in questa nostra frale società crollante.

Non garba, si sa, quest'inceder del progresso, questa diffusione d'idee liberali a coloro che puntellarono appunto il loro benessere, la loro felicità impura su queste miserie, su queste anomalie, o meglio, sulle rovine d'un popolo. Ma che fare?... Si può forse impedire al sole che dei sui raggi benefici riscaldi i tapini mortali? Si può impedire al fiore odorante che olezzi e profumi? Ma no, certo che no! Ebbene, di stessa ragione la verità, il progresso, l'equità devono prorompere con possa infrenabile diffondersi e invadere coll'energia di una cateratta, tutto e ovunque, a dispetto di chiunque osa opporsi!

Derelitti e miseri tutti, alzatevi, svegliatevi dal torpore di cui ancor non siete scossi; è Tolstoj che colla sua concezione altamente amanitaria v'invita e ammonisce. Fatevi cuore! La libertà, il progresso vi esorta alla lotta ad oltranza per la conquista definitiva!

In alto, sempre in alto i cuori! *Ebo.*

Življenje šibenskog težaka.

Življenje našeg težaka zalostno je, a Dolac u tom je u prvom redu, pa onda ostala predgradja kao Crnica, Gorica, Varoš i okolica. Reći ćemo dvie o životu dolačkog težaka.

Dolački težak, radi svoje neiskusnosti i neznanja, jer ga je većinom opasao popovski mrak, nemilo je ekonomski propao. 80% familja je upalo u dug do vrata i nezna kako će se iz njega iskopati. Išao je na liepak raznim kamatnicima i gulikožam, pak još i danas idje, nezajući kukav, da za svaki filir mora da vrati 2 fil. Druga mu je i gora od prve: nadošla filoksera na lozu još nazad 10 godina, ali kako do vrata zakopan u neznu i obasut popovskim mračnjaštvom, uzdao se u razne klerikalne milosti, koje popovi uz dobar novac pružaju (riečju) i nije se znao (ili nije vjerovao istini kojom se sada osvjedočio) baviti modernim izradjivanjem američanske loze, i tako je danas ostao razočaran bez idega. Ovo su zasluge našeg sveštenstva, koje misli varati i zaludjivati kukavni neuki narod, onaj narod koji ga hrani odijeva i obuva.

Nazad malo godina dolački težak nalazio je na hiljade bačava vna a danas nema ni hiljadu hektolitara. Ovu neukost težačku, i danas izrabljuju crni mantijaši govoreć mu, da ga je Bog kaznio, radi njihovih zlih djela, a neće da mu kažu, da su mu oni isti krivi i uzročni njegovoj nesreći, dajući mu nekoliko litara njihove tobože blagoslovljene vode, i govoreći mu nek

polije po vinogradu i da će ga Bog sačuvati od svake bolesti. To je bilo klerikalno svjetovanje za uhvatiti jadnog težaka u svoju mrežu. Ali težak sad je uvidio, da nisu pomogle nikakove popovske cerimonije ni njihova voda već loza gine i gine, kao što je i drugdje ginula. Tako danas dolački težak pada u proletarijat. On je danas izmožden, izrovan upropašćen, on je propao radi svoje neukosti. Nije kukavni težak, tome kriv, neg oni koji su š njim vladali, i za nos ga ptezali a danas 50% dolačkog težaka mora da ide pod žvale nezasićnog izrabljivačkog kapitala i mora da prodaje svoju radnu snagu u bezejenje, jer je neuk, nesviestan. Ali i on će se osvjestiti, kao što su se i drugdje osvjestili težaci; neće se ni on više puštati varati. Vidi dolački težak, da mu nema nikakvog ufanja u prazna klerikalno-patriotska obećanja; vidi da su ga puštali na milost i nemilost u ždrale nezasićnim kapitalistim, popovskim pravim saveznicima; vidi odkud ga mrak bije, a vidi odkud mu sunce sije. Napušta luda obećanja, a hvata se u kolo radničkih boraca. Pružaju i težak i radnik jedan drugom svoje žuljevite ruke, i udružuju se u svoje radničko društvo; hvataju se u veliku falangu. Okupljaju se u svoju jaku radničku vojsku, na strah i trepet, svojih dušmana izrabljivača, klera i kapitala. Težak dolački osvješćuje se, jer ga je nužda prisilila, jer je vidio, da su sva patriotsko-popovska obećanja šuplje fraze, koje mu nisu pomogle već ga dovele na prosjački štap.

Mi im se od srca radujemo da su uvidili, da je udružjenje radnika i težaka od neprocjenjive koristi, jer ko će ti pomoći ako neće radnik radniku. Oće li ti pomoći onaj kapitalista, koji ti reče: radi kako ja oču, jer ima dosta toga smeća svukud! Eto što ti govore bogataši, tebi radniče i težače, koji ih hraniš, koji si im kuće pogrado, koji si mu blago novac u kuću dovuko, jer on je dobio novac, za tvoje trude za tvoj rad.

Udružimo se svi do jednoga u naše radničko društvo, koje će nam dati stostrukog ploda, i povedimo neuštrašivu borbu za svoja čovječja prava, za svoj opstanak i za svoju eksistenciju, da budemo mogli živiti život dostojan čovjeka. Živili svjestni radnici i težaci. Živila socijalna-demokracija. **t e ž a k.**

DOPISI.

IZ DUBROVNIKA.

Nečovječno izrabljivanje. Pekarski poslodavci Petar Orepić, Mato Brbora, Miho Sez, Marko Sušić i Stijepo Bogdanović od mnogo godina, pa sve do danas, nijesu poštovali sedmični počinak niti dali svojim radnicima u radne dane razmjerni odmor, što im po obrtnom zakonu pripada. Brbora i Sušić obvezuju svoje radnike na rad ništa manje nego 17 sati neprestano, t. j. od 2 $\frac{1}{2}$ -3 pos. p. do 8 sati u jutro sutridan! Ovo je postupanje poslodavaca nečovječno dapače živinjsko. Ovih dana radnici su se obratili pismeno poslodavcima da im se olakša preteški rad, navdajući da se prekršava, sa njihovim sistemom rada obrtni zakon. Brbora je odgovorio da to pravo ne pripozna, a Sušić prijetio radnicima odkaz; Orepić i Bogdanović nijesu odgovorili a Sez kaže da će on pristati ako drugi pristaju na radnički zahtjev.

Nevideći dakle nikakvog rezultata, radnici su se obratili predsjedništvu „Saveza među radnicima“, i ovaj se lično ponio u nedjelju 1. ov. mj. mjesnom obrtnom referentu prijaviti stvar. Gosp. referent za osvjedočiti se o ropstvu ovih jadnih radnika, isti se, u istom času

ponio kod „Forno Rolland“ i vidio gdje još rade (11. sati jutrom), 8 radnika, te ih upita dali imaju razmjernog počinka, a ovi mu odgovore: nikad nemamo počinka! Gosp. obrtni referent obećao je presjedništvu „Saveza“ da će strogo postupati proti ovim prekršateljima obrtnog zakona.

Velikodušni poslodavci! Do sada držali ste nas kao vaše robove, ali došlo je vrijeme da se izbavimo, a naša će organizacija štititi naše interese, što nam po čovječanskom pravu ide!

Rezultat javićemo.

P e k a r.

VIJESTI.

Nešto se iza brda valja. Sudeći po svima otvorenim znacima izgleda nam, da će naše društvo uskoro trpiti osjetne udarce — sve u ime zakona. Nećemo za ovaj put iznositi ništa samo ćemo reći da se na kot. poglavarstvu nešto kuje, gdje naša općina, čini nam se ima svoje prste. — Radite slobodno, gospodo! Ili vi nastojte da našem društvu grobnicu iskopate ili ćemo je mi vama iskopati! — Prepala su se gospoda lijepog napretka našeg društva i odrešite borbe, pa sad kuju sve smicalice i spletke, kako da nam na put stanu.

Drugovi! Nešto se iza brda valja i zato budimo spremni, da uzmognemo stati na put svim progonima po onoj: jedan za sve, a svi za jednoga! Mi ne diramo nikoga, pa neka i drugi nas u miru ostave. Inače kako ispane!

Skupština u Hercegovom održaće se u nedjelju 8. ov. mj. Ovo je prva radnička skupština u Hercegovom na kojoj se ima postaviti temelj borbenoj radničkoj organizaciji.

Ovo je veseo znak, koji će razveseliti svakog radnika i težaka i koji nam daje nade, da će se ispuniti ona: radnici sviju zemalja sjedinite se, jer vidimo da se radni narod svagdje budi.

Na skupštini će biti referentom urednik našeg lista drug Obrad Dušan Glumac.

Razgovor izmedju žena. Prilikom zapljene našega lista ustrčale se i žene po gradu radi toga što su dočule da su neki naši drugovi pozatvarani, iz žalosti, a neke iz veselja. Općinski plaćenici raznesoše glas ne samo da su neki naši drugovi pozatvarani, nego da nam je i list obustavljen (To bi se dogodilo, da je zakon vlasništvo advokata Krstelja i comp. Ali bog nije, dao kozi duga repa, jer bi sve muve potukla!) Razgovor, koji se je medju ženama vodio pretresao je to i utvrđeno je da je to nemoguće, da bi to bilo protuzakonito. Da bi se klika sa općine veselila prestanku našeg lista i to su žene utvrdile, ali na svršetku rekoše da to ne bi bilo pravo ni lijepo kad bi se onakav list, kakav je „Glas Malog Puka“ uništio, jer on najpravednije i najozbiljnije zastupa interese malog puka. Buduć se kraj njega nalaze ljudi, koji su iz naroda to i oni sami narodne patnje osjećaju. Još su raspravljale ko se kupi oko građanskih listova pa rekoše popi, fratri i advokati. Tako žene!

„Il Dalmata“, in una corrispondenza da Sebenico del precedente numero, trattando delle elezioni dietali, riporta fra altro, che alcuni dei nostri compagni, non sappiamo se organizzati, votarono, in quelle svoltesi a Sebenico, per il candidato del partito clericale. Protestiamo energicamente, come cosa impossibile, paradossale! Un coscienzioso e dichiarato socialista che voti per un candidato clericale! Si che la è di nuovo conio! Il buon

senso, la logica che sarebbero allor? Sorvolare in simile frangente ai principi e sentimenti che animano i nostri aderenti; votare pel partito nemico delle luce, del progresso, della libertà, di ogni cosa buona e bella.... ma che.... Gli ideali nostri e mire più fulgide ne andrebbero di mezzo, ne soffrirebbero penosamente. Serietà allor, positività e coerenza di quanto si scrisse e si sta per iscrivere nei nostri giornali non sarebbero che parole vane, non già la base fondamentale propria del nostro partito.

L' illustre corrispondente di questa brava asserzione avrebbe di che allarmarsi ed anco arrabbiarsi se fossero vere, ma si accerti invece di essere inciampato in un errore madornale, di aver preso abbaglio fortissimo; e se ad onta di quanto qui accennammo dubitasse ancor e credesse piuttosto a sè stesso, si faccia premura di pubblicare i nomi di questi sedicenti socialisti, ch' ebbero la bella, la sana idea di commettere uno sproposito siffatto, che noi, proclamandosi vinti, sapremo, nell' interesse del nostro partito porre riparo immediato a queste banalità e infedeltà non per nulla giustificate.

S nove obale. Vije-ti, koje u našem listu donosimo o novoj obali djelovale su, ali gg. poduzetnici mjesto da radnicima tegobe olakšaju počeli su ih na sve moguće načine šikanirati i proganjati. Gospodo, ne igrajte se čorava posla, jer kako rekospo štap ima dva kraja. Veliko je naše ustrpljenje, jer smo od kolijevke na to naučeni. Ali onog časa kad se čaša ustrpljenja prelje vidićemo ko će čelo trljati.

Tipografski štrajk izbio je u Narodnoj tiskari u Spljetu. Ovoliko na znanje drogovima slagarima. Štrajkbreheri, gdje ste?

Na ispravak popa Karadjole osvrnućemo se u idućem broju.

Ogorčenje je izazvala zaplijena drugarske „Slobodne Riječi“ zagrebačke u redovima tamošnjih drugova, te su u znak protesta priredili demonstraciju. A mi!?

Naše drugo izdanje nijesmo štampali u cijeloj nakladi, pa molimo povjerenike da to na znanje uzmu. — Ujedno molimo drugove povjerenike osobito one iz Bosne i Hercegovine da nam obračune za list i novac pošalju. Svaki drug zna, da se radničke novine izdržavaju samo iz pretplate i da nemaju fondova, pa prema tom neka se ravna. —

Ureništvo

Glas Malog Puka

u Mjestu.

U hatar istini, izvolite na temelju § 19 tiskovnog zakona u narednom broju svog glasilu, prišiven mi zločin u viesti: Za što je popu M. na četvrtoj strani, osmom stupu br. 4 od 30 listopada t. g. i baš od riječi: za što je pop K. do riječi kao građanski paroh treba dobiti veći dio nego kanonik M. uključivo sljedećim načinom ispraviti:

Nije istina, da je pop K. dao popu M. trisku.

Nije istina, da je pop K. dao popu M. trisku na posvećenom mjestu.

Nije istina, da je pop K. dao popu M. trisku u crkvi.

Nije istina, da je bila „podjela“ lemozine.

Nije istina, da se je pop K. pozivao nato, da on kao građanski paroh, treba dobiti veći dio nego kanonik M.

Nego je istina, da su vladali i vladaju izmedju popa K. i popa kanonika M. najsrdačniji odnošaji.

Nego je istina, da ne postoji izmedju popa K. i popa kanonika M. nikakova vrst djelenja lemozine.

Šibenik, 4 Studenoga 1908.

pop Karadjole Vinko, župnik.